

רע"פ 757/19 - ראובן הירש נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 757/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

ראובן הירש

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו מיום 23.12.2018
בעפמ"ק 050724-12-18 שניתנה על ידי כב' השופטת
מ' סוקולוב

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעפמ"ק 50724-12-18 (השופטת מ' סוקולוב) מיום 23.12.2018, בגדרה נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב יפו (השופטת ע' יעקובוביץ) מיום 28.11.2018.

2. ביום 16.5.2006 הופקה למבקש הודעת תשלום קנס בגין חניית רכבו מבלי שהצמיד כרטיס חנייה כדין. המבקש ביקש להישפט אך בחר שלא להתייצב לדיון, וביום 3.3.2008 נשפט בהיעדרו.

עמוד 1

ככל שניתן להבין מהבקשה ומנספחיה החלקיים, הושת על המבקש תשלום קנס. ערעור שהגיש המבקש נדחה, ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית משפט זה נדחתה אף היא.

3. למעלה מעשור לאחר מכן הגיש המבקש לבית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו בקשה להורות למחלקת פניות הציבור של עיריית תל אביב-יפו (להלן: העירייה) למסור לו הקלטת שיחה, בה לטענתו אמרה לו נציגת פניות הציבור שהדוח כבר שולם בשנת 2012. לטענת המבקש, תמלול שיחה זו יכול היה להוות ראיה מספקת לכך ששילם את הקנס בגין הדוח.

המבקש צירף לבקשה מכתב תגובה מהעירייה מיום 7.10.2018 בו נכתב שהשיחה לא הוקלטה אך מצורפת תמצית השיחה. המבקש נמנע מלצרף לבקשתו את תמצית השיחה.

4. בתגובתה לבקשה ציינה העירייה כי אין בידה הקלטה של השיחה המבוקשת.

5. בית משפט השלום קבע כי המבקש לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי העירייה פעלה שלא כדין בכך שלא מסרה לו את הקלטת השיחה, שאינה מצויה בידה.

כן צוין, בבחינת למעלה מן הצורך, כי טענות המבקש סותרות בקשות אחרות שלו בתיק זה, בהן בקשה מיום 18.10.2017 לעיכוב הליכי גביה בגין אי-תשלום הקנס וכן בקשה נוספת מיום 12.12.2017 בה צוין כי "הקבלה שמורה אצלו והוא יוכיח חד משמעית כי הקנס שולם".

6. על החלטה זו ערער המבקש לבית המשפט המחוזי. ביום 23.12.2018 ניתנה החלטת בית המשפט נשוא הבקשה, בה נקבע כי "על המערער [המבקש -י' א'] להגיש בקשה לבית משפט מינהלי לפי חוק חופש המידע אם לטענתו המסמך המבוקש מצוי בידי הרשות".

7. המבקש, שאינו מיוצג, הגיש בקשת רשות ערעור על החלטה זו, ומכאן הבקשה שלפניי.

בבקשתו טען כי הממונה על חופש המידע בעירייה סירב לבקשתו למסור פרטים על השיחה; כי בניגוד לאמור בפסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים, למכתב העירייה מיום 7.10.2018 לא צורפה תמצית שיחה; וכי בקשתו צריכה להיות נדונה במסגרת ההליך הפלילי ולא במסגרת הליך מינהלי.

8. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים ונדירים בהם מעוררת הבקשה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מענייניו של המבקש, או כאשר מתעוררים שיקולי צדק ייחודיים כגון החשש מפני עיוות דין.

הבקשה שלפניי אינה באה בגדרם של מקרים אלה, ודי בכך כדי לדחותה. לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין כלשהו, משסוגיית חבותו בקנס נדונה כבר בפני שלוש ערכאות.

לגוף העניין, צדק בית המשפט המחוזי משהורה למבקש לנקוט בהליכים מינהליים ככל שהוא סבור כי הקלטת השיחה המבוקשת אכן מצויה בידי הרשות (על אף שנמסר לו כי לא כך היא).

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשע"ט (4.2.2019).

ש ו פ ט
